

36 Защото предъ тѣхъ днѣи поавѣсе Февда, и говореше себѣ зашю ѣ голѣмъ нѣкой, при когото се прилѣпѣха до четыри стѣтнини челоуѣцы на брѣи: който погина, и сѣчки те който повѣроваха въ него, распрженѣхася, и станѣха ницю и никаде.

37 Послѣ (по него) поавѣсе Исда Галілеанинъ, во време то когѣто се написѣваше нарѣдо, и ѡвлече доволно челоуѣцы по себѣ: (но) и тѣи погина, и сѣчки те който го послѣшаха, распрженѣхася.

38 И сегѣ ви говоримъ, махнѣтесе ѡ тѣхъ челоуѣцы, и ѡставѣте ги: зашюто ако ѣ ѡ челоуѣцы те товѣ измышленіе или товѣ дѣло, то ще да се развѣли:

39 Ако ли ѣ ѡ Бѣга, не можете да го развѣлите, да се не намѣрите и Бѣгопротѣвницы.

40 И послѣшаха го: и като поавѣкаха апѣстолы те, бѣха ги, и запрѣтиха имъ да не говорѣтъ (вече) за име то Исѣсово, и пѣстиха ги.

41 Я ѡни излѣзоха съ радѣсть ѡ совѣрише то, зашюто се сподѣвѣха да прѣимѣтъ безчѣстїе за име то Исѣсово:

42 И сѣки дѣнь не престѣнѣваха да оучѣтъ и да благоуѣствѣватъ Исѣса Хрѣта, и въ цѣрква та и по кѣши те.

ГЛАВА 5.

И Бѣ тѣхъ днѣи когѣто се оумножиха оученицы те, быдѣ роптанїе ѡ Елліны те (който вѣха повѣрѣвали) на Еврѣи те, зашюто се презѣраха доуѣицы те имъ въ катаднѣвно то слѣгѣванїе.

2 Я дванадесе те (апѣстолы) поавѣкаха сѣчко то множество оученичѣско, и рѣкоха: не прилѣча намъ да ѡставиме слѣво то Бѣже, и да слѣгѣваме на трапѣзы те.

3 Но виждѣте, братїе, та изверѣте ѡ васъ сѣдѣмъ челоуѣцы, който са свидѣтелствовани (въ добрѣ то), и пжани съ Дѣха сѣгаго и съ премѣдрѣсть, който ще да поставиме на тѣхъ слѣжба:

4 Я нѣе ще да ѡстанеме въ молѣтва та и въ слѣгѣванїе то на-слѣво то (Бѣже).

5 И оуѣодно быдѣ товѣ слѣво предъ сѣчко то собранїе: и изѣраха Стефана, който вѣше пжленъ съ Дѣха сѣгаго и съ вѣра, и Філіппа, и Прѣхора, и Никанѣра, и Тимѣна, и Пармѣна, и Николѣа Антїохїйскаго, който вѣше станѣлъ ѡ ѣзѣчникъ Еврѣинъ. ¶

6 Който поставѣха предъ Апѣстолы те: и като се помолѣха, тѣриха си на нѣхъ рѣцѣ те.

7 И слѣво то Бѣже растѣше